

LEKSJON 18

PÅSKE, JESUS VÅRT HÅP

MÅL

Barna skal lære at de kan stole på at Jesus elsker dem. Fordi at Jesus døde for vår skyld vil alle som tror komme til himmelen. Dette er et håp som er sikkert.

TIL LEDEREN

Gud er for oss! Han beviste det da han ga sin sønn til soning for våre synder. Da kan ingen anklage oss lenger. Ingen ting kan hindre Gud i å elske oss. Ingen ting kan skille oss fra Gud. Denne vissheten ønsker vi at barna skal ha. Ikke bare tro at det er slik, men vite det!

Vi, og ikke minst barna, håper på mye i hverdagen. Vi vet ikke alltid om det vi håper vil skje. Siden vi ikke har sett Gud må vi bare ha håpet om at han elsker oss. Det er viktig å få frem at vi har fått en sikkerhet og et bevis på at han elsker oss ved at Jesus døde på korset.

”Det gamle eiketreet” er en sterk historie som fortjener å bli fortalt på en levende og engasjert måte. Kanskje en person kan konsentrere seg om det mens andre tar resten av leksjonen? Her er det mange paralleller til det Gud har gjort for oss.

Til denne leksjonen hører tegninger til påskeevangeliet. Vi regner med at de fleste har hørt fortellingene fra påskeuken tidligere, men det er likevel viktig å repetere. I dag ønsker vi at du legger vekt på frelsesgrunnlaget gjennom det som skjedde. Det er grunnlaget for vårt håp i visshet. Tegningene kan du også bruke i andre sammenhenger.

Vi anbefaler også evangeliekuben, en kloss som du kan åpne og brette på forskjellige måter mens du forteller om fullførelsen av Guds plan. Denne fås i stor og liten variant på www.pbu.no. I tillegg til å bruke den i undervisningen er det en god ide til premie eller påsegave. Den vil gjøre det enklere for barna å fortelle om Jesus til sine venner.

BIBELPUGG

”Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga ham for oss alle.” Rom 8,32a

FORRIGE BIBELPUGG

”Jeg er oppstandelsen og livet.” Joh 11,25

BIBELTEKST

Rom 8,31-39

FORBEREDELSE

- Øv deg på å fortelle om det gamle eiketreet.
- Forbered deg på å fortelle en historie om noe du håpet på som ikke gikk i oppfyllelse. Bruk gjerne humor.

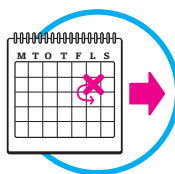
UTSTYR

- Gummibåt
- Anker i et tau
- Lodd, et til hvert av barna.
- Nummer til loddtrekningen
- Premier, for eksempel små påskeegg.
- Milla, hånddukke

TIL SMÅGRUPPESAMLING

Se denne.

PÅ SAMLINGSDAGEN

Finn frem utstyret dere kommer til å trenge. Pynt med litt påskepynt og gule lys. Har dere et kors så sett frem eller heng opp det. Samle lederne og be sammen. Les høyt Rom. 8,31-39 og la det synke inn i dere.

SAMLING 18

VELKOMMEN

Ønsk velkommen og del ut et lodd til hver. Gjennomfør vanlige rutiner. Spør hvem som har med bibler og del ut bibelmerker.

FORRIGE BIBELPUGG

"Jeg er oppstandelsen og livet." Joh 11,25

Repeter dette og samtal om hva dette betyr for oss.

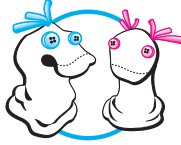

INTERESSEFANGER

En leder kommer opp på scenen med en gummibåt og rigger seg til. Dukken, eventuelt en person i rolle, kommer frem og lurert på hva du holder på med, og hva vi skal snakke om i dag.

Milla *henvendt til forsamlingen:* Hei, alle sammen! Kjekt å se dere! Hvor ble det av lederen? Hun skulle ha undervisningen. Jeg kan jo ikke være her oppe alene. *Roper navnet på lederen.* Hvor er du?

Leder: Hallo, jeg kommer. Jeg måtte bare hente denne.

Milla: En båt, en gummibåt? Er den til meg? Jeg har alltid ønska meg en sånn gummibåt! Å, håper den er til meg, sånn førebursdagspresang på en måte!
Er det gave til meg?

Leder: Nei, beklager. Jeg har bare lånt den. Jeg skal bruke den i undervisningen i dag for å forklare noe.

Milla, litt sur: Å, typisk! Her har jeg ønsket meg en gummibåt i årevis, og nå håpet jeg at den var til meg. Men neida!
Du skal bare holde andakt.

Leder: Unnskyld, det var ikke meningen å skuffe deg. Men du, kanskje du vil ha et lodd? Jeg tenkte vi skulle ha loddtrekning i dag.

Milla: Loddtrekning? Kan vi vinne båten? Å, jeg må vinne den båten!

Leder: Nei, vi trekker ikke om båten. Den har jeg bare lånt.
Men jeg har noen andre litt mindre premier.

Milla: Ok da. Håper jeg vinner. Kan du ordne det sånn at jeg gjør det?

Leder: Jeg kan jo ikke akkurat det. Det blir juks og urettferdig for de andre. Vi får heller håpe du har flaks og trekker vinnerloddet.

Hjelp dukken med å trekke et lodd. Milla har vanskeligheter med å bestemme seg for hvilket lodd hun skal ta.

Milla: Jeg må bare ned å finne brillene mine. Vet du at jeg må begynne med briller forresten? Forsvinner bak scene og romsterer litt der.
De sier jeg ser litt dårlig.

Leder: Nei, jeg visste ikke at du har fått briller. Finner du dem?

Milla kommer opp igjen: Jeg kan ikke finne brillene mine. Kan du hjelpe meg og si hvilket nummer jeg har sånn at jeg kan følge med når jeg vinner.

Leder gir henne et tall: Skal vi se. Her står det nr 56.

Milla: Da setter vi i gang. Jeg er klar som et egg.

Lederen trekker ut noen tall og gir de barna som har tilsvarende nummer en liten premie. Ikke la Milla vinne. Milla blir mer og mer skuffet ettersom trekningen går sin gang, og når siste premien forsvinner uten at hun har vunnet noe, er hun så trist som hun kan bli.

Milla *nesten på gråten:* Det var ikke noe moro å være her i dag. Først håpet jeg på en båt, men den var ikke til meg. Så håpet jeg at jeg i det minste kunne vinne en liten trøstepremie. Men nei da, ingenting. Det her var ikke noe gøy!

Leder: Uff da! Det var jo ikke meningen å skuffe deg. Kanskje du kan ønske deg en gummibåt til bursdagen din.

Milla: Nei, det er det ingen vits i. Ingenting av det jeg håper på blir det noe av. Alt er håpløst for meg.

Leder: Vet du? Jeg tenkte vi skulle snakke litt om håp i dag.

Milla *fortsatt sur:* Det synes jeg var en dårlig idé!
Man får jo aldri det man håper på allikevel!

Leder: Men det håpet jeg skal snakke om i dag er annerledes, det håpet er sikkert.

Milla *er lei seg:* Det er aldri noe håp som er sikkert. Du kan tro det blir bra, men så blir det ikke det likevel. Jeg kan håpe på kjøttkaker til middag, og når jeg kommer hjem fra skolen kan det lukte deilig kjøttkaker ute i gata. Men er det du som steiker kjøttkaker, nei. Det var naboen Vi hadde fisk til middag to ganger forrige uke, ingen kjøttkaker! Og nå går jeg og setter meg.

SANGER

- Vi vil opphøye deg Jesus, HK1-cd
- Tommel opp for Jesu kjærlighet, HK1-cd
- Du er konge, HK3&4-cd
- 24-7-365, HK3&4-cd
- Lovsyng vår Herre, HK3&4-cd
- På Golgata sto det et kors
- Velsignet være kongen, Bjarte Leithaug
- Gud er ikke død, nei

UNDERVISNING

Stakkars, Milla håpet så at den båten skulle bli hennes. Det er ikke noe gøy å bli skuffet. Ofte så håper vi mennesker på ting som ikke kommer til å skje.

> Noen håper å vinne i lotto. Men i forhold til hvor mange som spiller er det svært få som vinner. De sier at du har større sjanse til å bli truffet av lynet 130 ganger på rad enn å vinne en million i lotto. Kanskje det ikke er så stort håp egentlig?

> **Fortell fra eget liv, gjerne med humor, om håp som ikke ble innfridd.**

Det håpet jeg skal fortelle om i dag er bombesikkert! Det håpet fikk vi ved at Jesus døde på korset. Men først skal dere få høre en flott historie.

> **Det gamle eiketreet:**

Jeg skal fortelle om en mann som var veldig forelsket i en ung dame. De giftet seg og bodde i ei koselig liten by. Dette som jeg skal fortelle om i dag skjedde i et land langt borte for ganske lenge siden..

Mannen hadde en god jobb og tjente godt med penger, så de kjøpte seg et stort nydelig hus. Mannen og dama fikk to kjekke gutter og faren deres var så stolt og fornøyd. Han hadde nesten alt han kunne ønske seg.

Det kjekkeste pappaen visste var å være sammen med guttene sine.

Han tok dem med på lekeplassen, ga dem fart i huska og hjalp dem opp på sklia. Han var alltid med på fotballkamper. De dro på teltturer og fisketurer i sammen. Han hjalp dem med leksene. Han var kjempeglad i guttene sine. Han var stolt av dem når de fikk det til, og gikk ikke ting så bra var han like glad i dem.

En dag skjedde det noe som forandret alt. Han kom hjem fra jobb og så at

det stod en politibil parkert foran huset. Han fikk en vond klump i magen.

Han visste hvorfor politiet var der. Selv om mannen hadde en god jobb, tjente godt med penger, hadde et flott hus, en kone og to gutter som var glad i ham, så ønsket mannen seg noe mer. Derfor hadde han begynt å stjele fra sjefen sin. Først bare litt, men så mer og mer og mer. Nå skjønnte han at han var blitt oppdaget.

Kona hans og de to guttene visste ingenting om hva mannen hadde gjort. Tenk så fortvilet og redde de ble da politiet tok ham med seg.

Mannen ble dømt til fengsel i fem år. Han angret så for det han hadde gjort, og tenkte mye på guttene og kona si. Han var redd for at guttene ble ertet på skolen. Han var redd for at kona hans skulle miste vennene sine og bli snakket stygt om. Han tenkte at de sikkert hatet ham nå. Han var en ussel tyv. Han tenkte at familien hans aldri kunne tilgi ham det gale han hadde gjort. Mannen tenkte at familien sikkert hadde det best uten ham. Derfor svarte han aldri på brevene de sendte ham og han nektet å ta imot besøk i fengselet.

Kona hans og guttene skrev hundrevis av brev, men fikk aldri svar. Tilslutt

gav de opp. Mannen tenkte det var best slik.

Tre år gikk. En dag ble mannen kalt inn til fengselsdirektøren. "Fordi du har oppført deg så fint har vi bestemt at du skal få slippe fri tidligere enn planlagt" sa direktøren. "Pakk sakene dine, i morgen klokken 12 er du en fri mann." Direktøren hadde nok tenkt at mannen skulle bli glad, men det ble han ikke. Hvor skulle mannen gjøre av seg nå? Han trodde ikke at kona og guttene hans ville ha noe med ham å gjøre, men han lengtet så etter å se dem. Tenk om de kunne tilgi meg! Tenk om vi kunne startet på nytt, vært en familie igjen!

Mannen fikk en idé. Han torde ikke bare komme hjem, stå på døra og bare være der. Tenk om de ikke ønsket å se ham. Han gjorde noe annet. Han skrev et brev. Der fortalte han kona si og guttene hvor glad han var i dem, og hvor lei seg han var for alt det dumme han hadde gjort. Han skrev at han godt kunne skjønne hvis de aldri ville se ham igjen. Han fortalte at han hadde sluppet ut av fengselet og at han gjerne ville treffe dem. Han ville ta en buss som kjørte forbi huset der de bodde fredag klokken to. Om de kunne tilgi ham og ønsket de å møte ham kunne de henge ut et hvitt lommeterkle i det store eiketreet de hadde i hagen. Han skrev: "Når bussen kjører ned gaten skal jeg se ut av vinduet. Henger det et hvitt lommeterkle i treet skal jeg stanse bussen og komme hjem. Henger det ikke noe lommeterkle der skal jeg ta bussen videre, kjøre til en annen by og bosette meg der. I tilfelle vil jeg aldri plage dere igjen."

Fredagen kom, og mannen satte seg på bussen. Det var flere timers kjøring før han kom til det huset han hadde bodd i tidligere. Folkene på bussen pratet og lo, men mannen satt stille. Alt han kunne tenke på var om det hang et lite hvitt lommeterkle i det gamle store eiketreet.

En av passasjerene i bussen begynte å prate med mannen, og tilslutt hadde han fortalt hele den sørgelige historien. Da han var ferdig satt hele bussen og lyttet. En etter en kom de fram til ham for å ønske ham lykke til.

Da de kom til gata der mannen hadde bodd satt alle i bussen og stirret ut av vinduet. De så ikke ett lommeterkle i treet. Hele treet var dekket av hvite lommeterklær. Det var ikke en eneste gren hvor det ikke var knyttet et hvitt tøyestykke. Det må ha vært mange hundre, ja, over tusen hvite tøyestykker som flagret i vinden.

Da kona hadde fått brevet fra mannen ble hun så glad! Hun og guttene hadde aldri sluttet å elske ham. De ville tilgi ham fra første dag. Men fordi de aldri fikk svar på brevene sine hadde de sluttet å skrive.

Så snart brevet fra mannen var lest, skyndte de seg å finne det største hvite lommeterkle de hadde i hus. Men det så så puslete og lite ut der det hang. Tenk om han ikke fikk øye på det og kjørte videre uten å komme hjem? Derfor fant de fram hvert eneste lille lommeterkle de hadde. Til slutt kjøpte de hvite laken som de rev i små stykker og hang på grenene.

De ville være helt sikre på at han virkelig skulle forstå hvor høyt de elsket ham!

> Det er en annen som ønsker å fortelle deg og meg hvor mye han elsker oss.

Han festet ikke et lommeterkle i et tre for å vise oss at det er sant, men han lot sin egen sønn dø på et kors. Dette kan vi lese i: Joh 3,16. Slå opp verset og les sammen. Jul feirer vi for å huske at Gud sendte Jesus til jorden. Påsken feirer vi for å huske på at Jesus døde for vår skyld og siden stod opp fra de døde.

> Ta frem bildene fra påskeevangeliet. Fortell om hvert bilde og repeter på den måten påskens budskap. Legg vekt på at Jesus gjorde dette fordi han elsker menneskene.

> Sett deg i gummibåten du brukte tidligere i samlingen.

Ofte så brukes det å være ute i båt som et bilde på livet. Er du ute på sjøen trenger vi noe mer enn bare båten. Vi trenger: Ror, årer, motor, seil og et anker. Hvorfor trenger vi et anker? Vi trenger det for å ikke drive eller flyte av sted. Det er moro å kjøre rundt, men av og til trenger vi å ligge rolig, trygt og sikkert og da har vi behov for et anker. For at ankeret skal holde båten fast, må det festes i noe trygt og sikkert.

Håpet jeg har snakket om i dag er det at Gud elsker oss, og at alle de som tror på ham får komme til himmelen. Dette håpet er trygt og fast anker for troen og sjelen vår. (Hebr 6,19a)

Det håpet svikter og skuffer ikke, fordi det er ankret fast i Jesu kors. Jesus døde for å vise hvor høyt han elsker deg. Ingenting kan ta bort Guds kjærlighet til deg.

BIBELPUGG

"Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga ham for oss alle." Rom 8,32a

Bruk en flipp-over eller et stort ark. La et og et barn komme fram å tegne et kors på arket mens de sier bibelpuggen. Del ut kortene.

BØNN

Inviter barna til forbønn. La barna binde en hyssing til et kors. Dette skal minne dem om at Guds kjærlighet, og håpet om himmelen, er forankret, bundet fast i, Jesu død på Golgata.

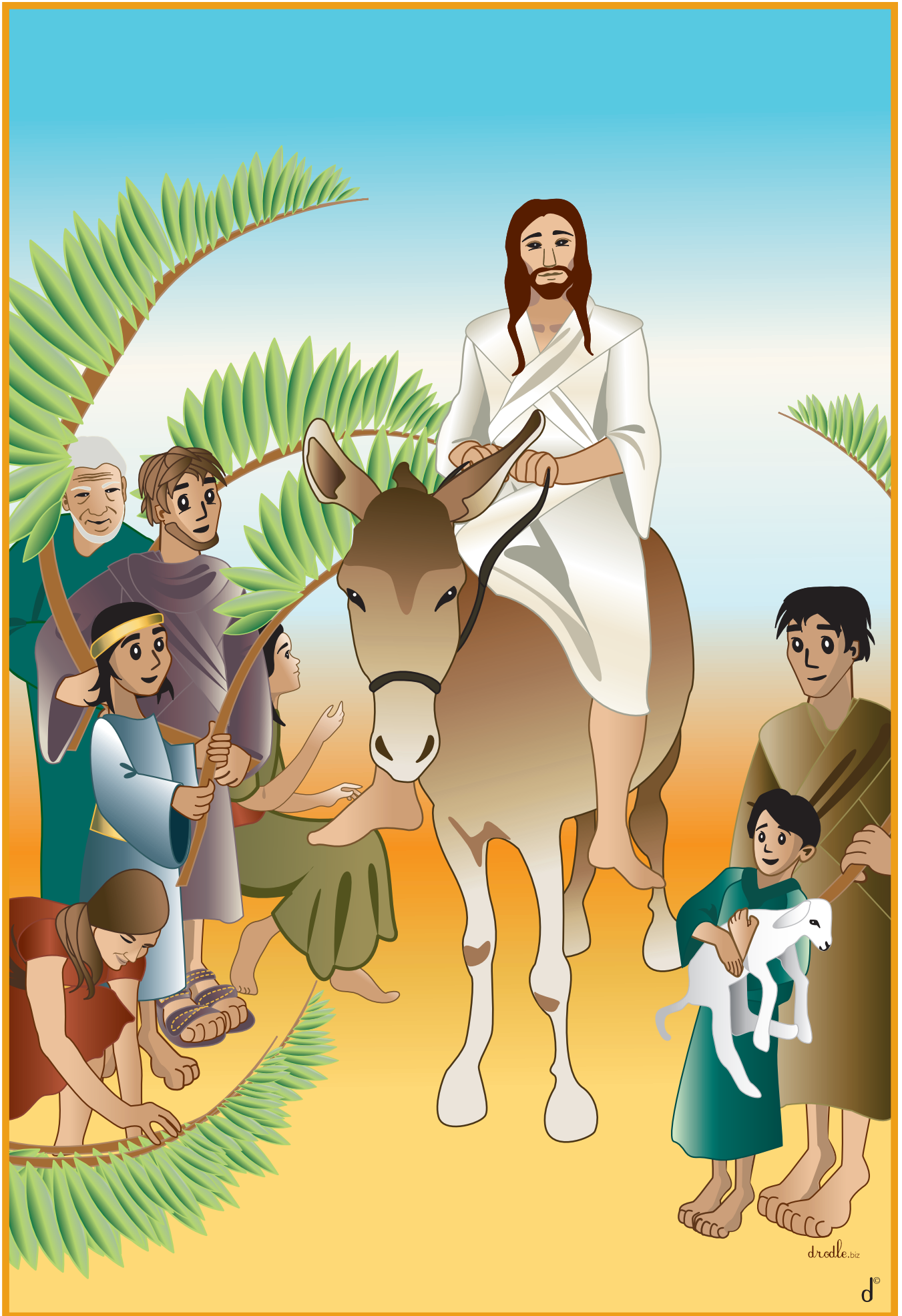
Takk for at Jesus gav sitt liv for deg.

SMÅGRUPPER

Les Rom. 8,31-39 og snakk om hva det betyr.

Lag påskepynt eller en tegning. Velger dere å tegne eller male kan det bli grunnlag for en flott utstilling med bibelversene som overskrift.

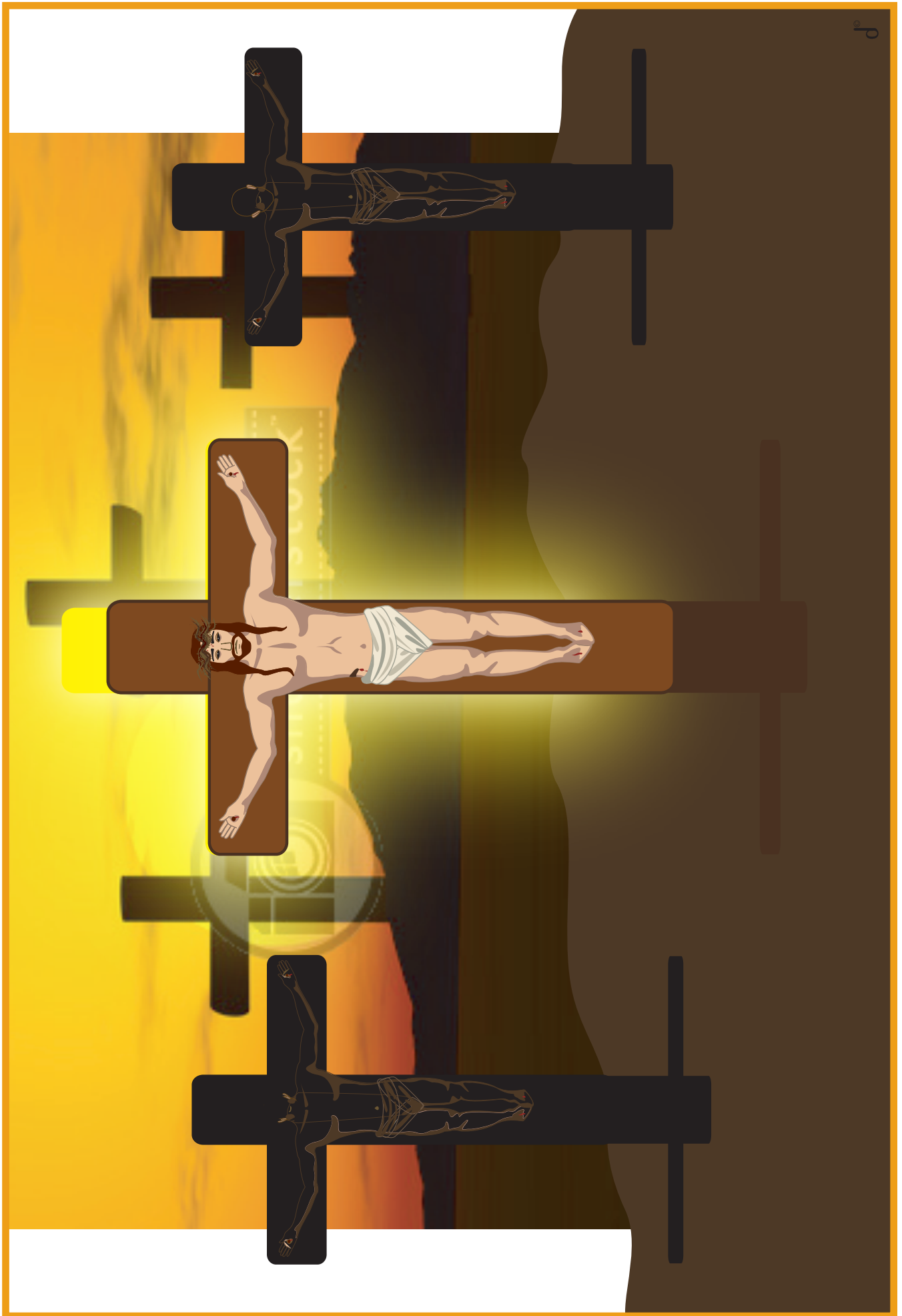
dradle.biz

d[®]

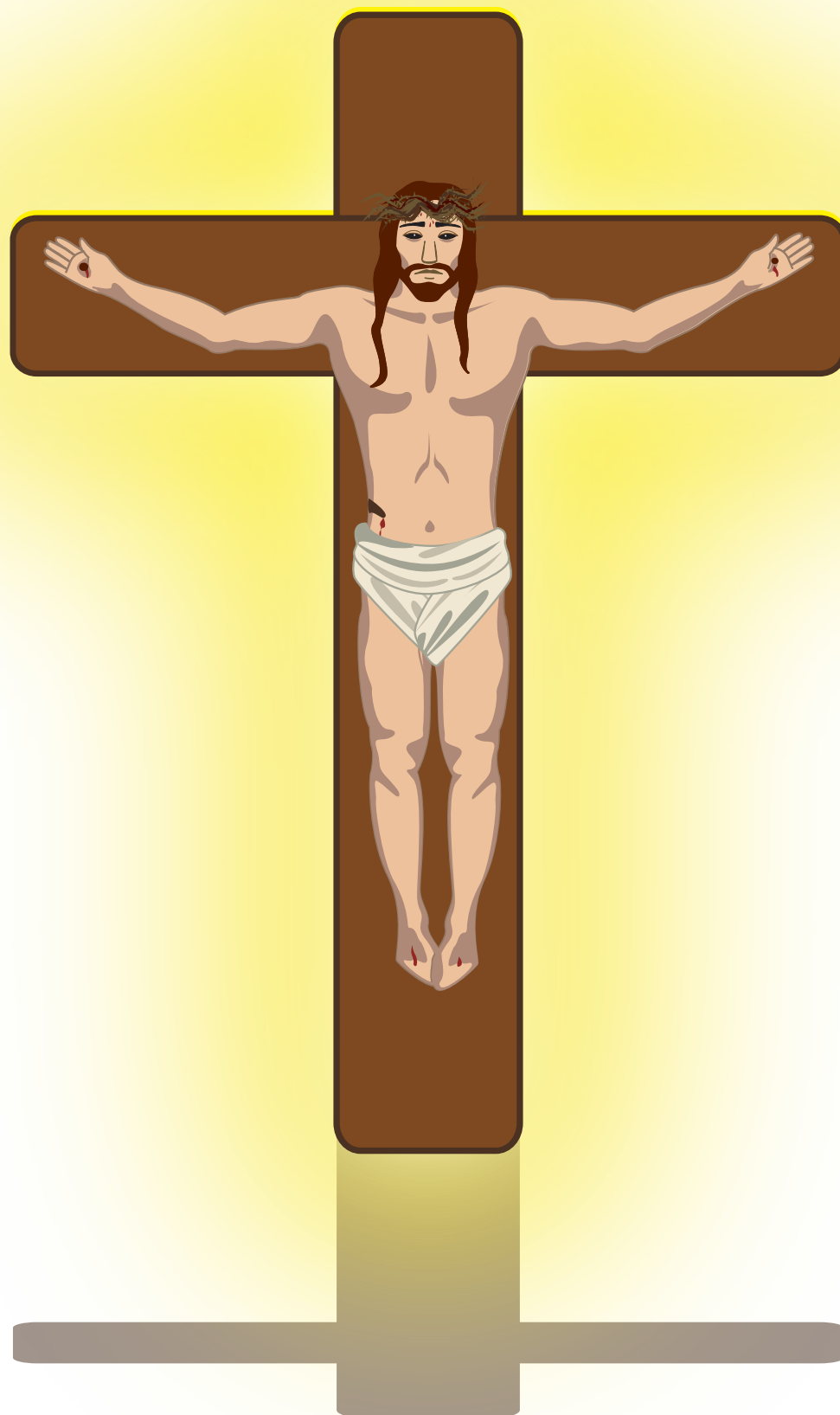

♫

©

"Han som ikke
sparte sin egen
Sønn, men ga
ham for oss alle,
kan han gjøre
noe annet enn å
gi oss alt
sammen med
ham?"

Rom 8,32

"Han som ikke
sparte sin egen
Sønn, men ga
ham for oss alle,
kan han gjøre
noe annet enn å
gi oss alt
sammen med
ham?"

Rom 8,32

"Han som ikke
sparte sin egen
Sønn, men ga
ham for oss alle,
kan han gjøre
noe annet enn å
gi oss alt
sammen med
ham?"

Rom 8,32

"Han som ikke
sparte sin egen
Sønn, men ga
ham for oss alle,
kan han gjøre
noe annet enn å
gi oss alt
sammen med
ham?"

Rom 8,32

"Han som ikke
sparte sin egen
Sønn, men ga
ham for oss alle,
kan han gjøre
noe annet enn å
gi oss alt
sammen med
ham?"

Rom 8,32

"Han som ikke
sparte sin egen
Sønn, men ga
ham for oss alle,
kan han gjøre
noe annet enn å
gi oss alt
sammen med
ham?"

Rom 8,32